

Sygn. akt VI GC 1148/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 09 maja 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. M.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz powoda T. M. kwotę 1 921,73 złotych (jeden tysiąc dziewięćset dwadzieścia jeden złotych siedemdziesiąt trzy grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 11 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz powoda T. M. kwotę 1 273,01 złotych (jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt trzy złote jeden grosz) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 1148/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 kwietnia 2017 roku powód T. M. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. kwoty 2 487,53 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 1 921,73 złotych za okres od dnia 11 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty i 565,80 złotych za okres od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 10 maja 2016 roku miała miejsce kolizja, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki S. o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca kolizji w dacie zdarzenia posiadał umowę ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego, który wypłacił odszkodowanie z tego tytułu w kwocie 1 029,22 złotych, znacznie je, w ocenie powoda, zaniżając. Powód w niniejszym procesie, po nabyciu wierzytelności od poszkodowanego, domaga się pozostałej części należnego odszkodowania stanowiącej różnicę między ustalonymi przez powoda kosztami naprawy w kwocie 2 950,95 złotych a kwotą wypłaconą już przez pozwanego (1 029,22 złotych).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 maja 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNC 2185/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. domagał się oddalenia powództwa w całości kwestionując ceny części zamiennych zastosowanych przez powoda w jego kalkulacji, jak również i przyjętą przez niego stawkę za prace blacharsko – mechaniczne oraz lakiernicze.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 10 maja 2016 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki S. o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność K. D..

Sprawca szkody ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł.

niesporne

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. wypłacił tytułem odszkodowania kwotę 1 029,22 złotych przyjmując stawkę za prace blacharsko – mechaniczne oraz lakiernicze w kwocie 49 złotych netto za godzinę tych prac oraz ceny części nieoryginalnych.

kalkulacja naprawy – k. 22-25 akt, decyzja – k. 20-21 akt

W dniu 14 lutego 2017 roku poszkodowany K. D. zawarł z T. M. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Biuro Windykacji (...) umowę cesji praw numer (...), której przedmiotem była wierzytelność w postaci pozostałej części odszkodowania wraz ze wszelkimi związanymi z nią prawami wynikająca ze szkody w pojeździe marki S. o numerze rejestracyjnym (...) w związku z kolizją z dnia 10 maja 2016 roku.

Poszkodowany K. D. zawiadomił (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w Ł. o przelewie przedmiotowej wierzytelności.

umowa cesji praw – k. 16-17 akt, powiadomienie o przelewie wierzytelności wraz z dowodem nadania – k. 18-19 akt

Instytut (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w dniu 27 lutego 2017 roku sporządził opinię dotyczącą kosztów naprawy pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...).

Instytut (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. za wykonanie powyższej opinii w dniu 28 lutego 2017 roku wystawił T. M. fakturę numer (...) na kwotę 565,80 złotych brutto.

opinia wraz z kalkulacją – k. 26-32 akt, faktura – k. 33 akt

Oględziny pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) wykazały, że pojazd po kolizji z dnia 10 maja 2016 roku nie został naprawiony.

W wyniku tej kolizji uszkodzony został reflektor prawy noszący cechy elementu zamontowanego na linii fabrycznej oraz zderzak przedni.

W maju 2016 roku zakłady naprawcze z terenu G. i okolic zapewniające wykonanie naprawy zgodnie z technologią producenta (I oraz II kategoria) wykonywały naprawy stosując stawki w kwocie 90-139 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i w kwocie 90-158 złotych netto za roboczogodzinę prac lakierniczych.

opinia biegłego sądowego M. T. – k. 82-105 akt

Celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 10 maja 2016 roku wynosiły kwotę 3 024,15 złotych brutto, przy uwzględnieniu stawek za

prace blacharsko – mechaniczne i lakiernicze w kwocie odpowiednio 100/110 złotych netto za roboczogodzinę tych prac i ceny części oryginalnych nowych.

częściowo opinia biegłego sądowego M. T. – k. 82-105 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty dołączone do akt nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Dokonując rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego w zakresie techniki motoryzacyjnej, kosztorysowania napraw pojazdów oraz wyceny wartości pojazdów M. T.. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

Biegły sądowy na podstawie akt sprawy wyliczył celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) przywracającego ten pojazd do stanu sprzed kolizji. Mając na uwadze powyższe i dzieląc się słuszość założeń i wniosków biegłego sądowego zawartych w opinii (tym bardziej, że nie była ona kwestionowana przez żadną ze stron) Sąd nie znalazł podstaw do podważenia jej mocy dowodowej i oparł się na niej dokonując rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności odnośnie zastosowania do naprawy części nowych oryginalnych, jak wskazał bowiem biegły sądowy, nie zostało wykazane, ażeby przed kolizją w przedmiotowym pojeździe były zamontowane części alternatywne albo niepełnowartościowe, zaś podczas oględzin dokonanych przez biegłego sądowego stwierdzono, że jedynie szyba przednia w przedmiotowym pojeździe jest częścią inną niż wynikałoby to z kompletacji fabrycznej, tj. jakości (...). Jednocześnie biegły sądowy wskazał, że naprawa pojazdu przy użyciu części nowych oryginalnych jest niezbędna do przywrócenia walorów trwałościowych, estetycznych i spełniających wymogi bezpieczeństwa pojazdu, jakie miał pojazd przed kolizją oraz umożliwiających zachowanie oryginalności modelu, zaś naprawa dokonana z wykorzystaniem takich części nie spowoduje wzrostu jego wartości, lecz pozwoli jedynie przywrócić jego stan sprzed kolizji.

Sąd jednakże uwzględnił w kosztach naprawy przedmiotowego pojazdu stawki w kwocie 100/110 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych przyjęte przez powoda, mając na uwadze, że są to stawki rynkowe, brak jest bowiem podstaw, co jest stanowiskiem ugruntowanym w judykaturze, do przyjmowania stawek uśrednionych.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Niesporne w niniejszej sprawie było, że pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. ponosi odpowiedzialność za skutki uszkodzenia w wyniku kolizji z dnia 10 maja 2016 roku pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wiążącej go ze sprawcą tej szkody.

Podstawowe znaczenie dla ustalenia wysokości szkody, a tym samym zakresu odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, będzie miała zatem treść art. 361 § 2 k.c., ustanawiającego zasadę pełnej kompensacji szkody oraz treść art. 363 § 1 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru dokonanego przez poszkodowanego, poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej bądź przywrócenie stanu poprzedniego.

Jak podkreślił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 czerwca 2003 roku w sprawie o sygn. akt III CZP 32/03 (Monitor Prawniczy 2004/2/81) odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku.

Zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa poszkodowanemu przysługuje prawo zastosowania przy naprawie części nowych i oryginalnych. Użycie nowych części do naprawy uszkodzonego w wyniku kolizji samochodu nie prowadzi do zwiększenia jego wartości, chyba że chodzi o wymianę takich uszkodzeń, które istniały przed wypadkiem albo ulepszeń w stosunku do stanu przed kolizją (tak Sąd Najwyższy m. in. w wyroku z dnia 05 listopada 1980 roku, sygn. akt III CRN 223/80, OSNC 1981/10/186 oraz z dnia 20 października 1972 roku, sygn. akt II CR 425/72, OSNC 1973/6/111), co w niniejszej sprawie nie zostało przez pozwanego wykazane. Także w wyroku z dnia 20 listopada 1970 roku (sygn. akt II CR 425/72, OSNCP Nr 6/1973, poz. 111) stwierdzono, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego, do których to wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy.

Mając powyższe na uwadze i uwzględniając, że pozwany nie wykazał, że przed kolizją w przedmiotowym pojeździe zamontowane były części alternatywne lub niepełnowartościowe albo że pojazd z uwagi na wiek i przebieg był w sposób nadmierny wyeksploatowany, Sąd podzielił wniosek biegłego sądowego, że naprawa pojazdu przy użyciu części nowych oryginalnych jest niezbędna do przywrócenia walorów trwałościowych, estetycznych i spełniających wymogi bezpieczeństwa, jakie miał pojazd przed kolizją oraz umożliwiających zachowanie oryginalności modelu. Taka naprawa nie spowoduje wzrostu wartości pojazdu, a jedynie powoli na przywrócenie jego stanu do stanu sprzed szkody.

Odnosząc się natomiast do wysokości stawek za prace blacharsko – mechaniczne i lakiernicze to wskazać należy, że jak wynika z ustaleń biegłego sądowego stawki zastosowane w kalkulacji przez pozwanego w kwocie 49/49 złotych netto nie są stawkami rynkowymi. Natomiast stawki przyjęte przez powoda – w kwocie 100/110 złotych netto uznać należy za stawki rynkowe. Jednocześnie nie znajdując podstaw do zastosowania stawek średnich, wobec powyższego przyjąć należy, że zasadne jest uwzględnienie w kosztach naprawy przedmiotowego pojazdu stawki w kwocie 100/110 złotych netto odpowiednio za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych jako stawek rynkowych, za które możliwe było dokonanie naprawy w większości zakładów naprawczych poddanych badaniu przez biegłego sądowego.

Mając to na uwadze, Sąd ustalił, że celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 10 maja 2016 roku wynoszą kwotę 3 024,15 złotych brutto (2 458,66 złotych netto oraz 565,49 złotych tytułem podatku VAT) i obejmują:

- robocizna blacharsko – mechaniczna – 33 jc x 100 złotych netto – 330 złotych netto,
- robocizna lakiernicza – 31 jc x 110 złotych netto – 341 złotych netto,
- koszty materiału lakierniczego – 496,89 złotych netto,
- części zamienne – 1 265,46 złotych netto,
- normalia – 25,31 złotych netto.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. wypłacił poszkodowanemu kwotę 1 029,22 złotych tytułem zwrotu kosztów naprawy, a zatem jest on zobowiązany do zapłaty pozostałej części odszkodowania, tj. kwoty 1 994,93 złotych brutto, a zatem żądanie pozwu odnośnie zapłaty kwoty 1 921,73 złotych w całości było zasadne.

Odnosząc się do żądania kwoty 565,80 złotych tytułem zwrotu kalkulacji kosztów naprawy pojazdu, to w judykaturze akcentuje się, że konkretne okoliczności sprawy winny decydować w każdym przypadku, czy poniesienie kosztów ekspertyzy prywatnej na etapie przedprocesowym było obiektywnie uzasadnione i konieczne, stanowiąc element dochodzonej sądownie szkody (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 roku, sygn. akt III CZP 24/2004). Koszty poniesione przez poszkodowanego tytułem sporządzenia prywatnej opinii są zasadne w sytuacji, gdy pozwane towarzystwo odmawia zaspokojenia roszczenia poszkodowanego, który decyduje się w celu obrony swoich uzasadnionych interesów na wykonanie prywatnej opinii, o ile znajduje to później potwierdzenie w przeprowadzonych dowodach w sprawie. W przedmiotowej sprawie pozwany ustalił wartość szkody, jednakże nie sposób uznać, że nie zgodził się z nią poszkodowany, który po otrzymaniu decyzji o wysokości przyznanego mu odszkodowania nie kwestionował jego wysokości, nie odwoływał się od tej decyzji, a jedynie dokonał zbycia wierzytelności na rzecz powoda. Wskazać przy tym również należy, że powód jest podmiotem gospodarczym zajmującym się profesjonalnie dochodzeniem należności z tytułu odszkodowań od ubezpieczycieli, wobec czego nie sposób przyjąć, że nie posiadał fachowej wiedzy, aby zweryfikować poprawność przedstawionej przez ubezpieczyciela kalkulacji i wyliczonego odszkodowania. Co więcej, przeniesienie wierzytelności nastąpiło w wykonaniu umowy sprzedaży, a zatem niewątpliwie jeszcze przed zawarciem umowy przelewu wierzytelności powód, by skalkulować cenę zakupu tej wierzytelności, podjął czynności zmierzające do oszacowania wartości tej wierzytelności. Sąd miał również na uwadze, że prywatna opinia sporządzona została w dniu 27 lutego 2017 roku, a zatem już po nabyciu przez powoda wierzytelności z tego tytułu, nie sposób więc uznać, że zlecającym sporządzenie takiej opinii był poszkodowany, tym bardziej, że faktura wystawiona została powodowi. W tym zakresie zatem powództwo w ocenie Sądu jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Mając na względzie powyższe rozważania, w punkcie I wyroku Sąd na podstawie art. 822 § 1 i 4 k.c. w zw. z 361 k.c. i art. 363 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz powoda T. M. kwotę 1 921,73 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 11 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty (wartość odszkodowania w kwocie brutto nie była kwestionowana przez pozwanego reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika).

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne z przyczyn wskazanych wyżej, Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku na podstawie powyższych przepisów stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 77,25%, a pozwany w 22,75%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 2 042 złotych (opłata od pozwu – 125 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych, wykorzystana zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 1 000 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 1 338,19 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych, wykorzystana część zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego – 421,19 złotych).

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 1 577,45 złotych (77,25% z kwoty 2 042 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 304,44 złotych (22,75% z kwoty 1 338,19 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 1 273,01 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 20 maja 2018 roku